FLORUS LUGDUNENSIS. RUPERTUS TUITIENSIS

Zwettl, Ende 12. Jh. Seite 229r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31662
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

Venit hora de qua dixerat ipse quodā
loco iudeis. Venit hora ut clarificet
filius hominis. Venit inquā illa hora cū
pēcunio ubi exore patris ita psonantis in
dauid. Exurge glā mea exurge psalte
rium et cythara. Quod erat illud psalte
rium. uel que cythara. Unū idēq; corpus
in sepulchro quiescens erat psalterium.
erat cythara. Erat cythara quā distentis
cantantis fidib' psonantē dulcē et pdica
tionis sonū modulantē iudei confite
rentur. At illa fractura cythare illi cau
sa fiebat augmenti. causa successis
optimi. ut surgeret in psalterium deca
chordarū psalterium dulcissimū num
quā frangendū semp confessionis in
ppetis et psalmis ingenib' uocē datum cui
chordas manū nulla ulterius rumpere poss;
cui' ligni conpages deinceps nulla uis
frangere pualeret. unta qd ait apls:
Xpc resurgens ex mortuis iam non mo
ritur mors illi ultra non dnabitur. Hec est
glā di patris quia uidit in hoc opre suo
magnā glām habundantiā cantantis.
Exurge igitur inquit o glā mea exurge
psalterium et cythara. Hanc patris uocē
hanc uerbi intentionē numqd non au
diebat numqd non sentiebat illa ani
ma sic eidē uerbo uelut sponsa spon
so interminabili osculo coniuncta.
intermissibili complexu connexa. Pla
ne audiebat plenarie sentiebat quip
pe que uerbi eidem plus quā matro
nali iure nouerat omnia capiebat.
Respondebat itaq; cū gaudio. Exur
gam diluculo. Quid ei' mōi responsio
ne iocundi. Quid ita respondentis
corde paratū. Non q causa nos la
teat. cur principium eiusdē psalmi ta
liter in psona ei' intonuerat. Para
tum cor meum ds paratum cor meum. O cor
quā delectabilitē paratū quā libenter
arrectū ad suscipiendū diuinitatis im
pium dulce impium dicentis exurge. De
inq; hoc est paratū cor habere cor ita res
pondere exurgā diluculo. Hum qd ut
ad hoc solū erat ut fuerat ei' cor para
tum. Omnino fuerat paratū cor cor
pus suum dare pc uentib' et genas su
as uellentib' facie suā non auertere
abuerpantib' et conspuentib' et omnia
sustinere usq; ad mortē mortē autē
crucis. Ego autē inquit ñ contradico re
trorsum non abiit. Decebat itaq; ee para
tum cor illud. ad respondendū exurgā
diluculo. qd fuerat paratū ad obedien
dum patri suo. non parcentem ei ppter nos.
Non q causa nos lateat cur ita intro
nuerit psalmi principium paratum cor me
um et cur non contentus semel dixisse di
xerit et semel et iterum paratum cor meum
deus paratum cor meum.
Igitur uir iste numqd non est ille de
quo sapientia dicebat uir obediens
loquit victorias. Denique et sic fuit
ut fuerunt uiri multi obedientie fi
lii iste unus uir unus et singularis cui non
fuit nec est nec erit alius similis aut
obediens uire simili uel pari. Hic solus
uir in eo obediens ē quod nullū omino
peccatum humiliauit se met ipsum per
uoluntatē di ppter peccata alios et usq;
ad mortē se humiliauit mortē autē
crucis. Inde decet eum tam obedien
tem uirum loqui victorias et ecce loqtur
eas locutione incessabili locutionem.
sempiternā. Cui modi locutionē illā.
Profecto ualde claram ualde sonoram.
quia ipsa est demonstratio plagarum
suarum quas in ipsa suscepit obedientia.